ANUL VI. No. 4. 22 IANUARIE 1865.

JURNAL,

PENTRU PROPAGAREA SCIINŢELOR POSITIVE IN ROMANIA

Redactat de

Dr. C. ESSARCU şi Lt. D. ANANESCU.

INSTRUCŢIA şi EDUCAŢIA

Arta în rapport cu Amelioraţia socială.

Ne se poco io vi dia, da imputar sono
Che quanto io posso dar, tutto vi dono
Aristo.

Prospectul prin care anunţam apariţia jurnalului nostru se termină prin ideea următóre: „Nu vom perde nicĭ o-dată din vedere veritatea care cere cá ori ce lucrare, ori ce activitate, de ori ce natură va fi, trebue să aibă un scop final şi definitiv: *Amelioraţia socială.*

În discursul de inaugurare a cursurilor de séra din salonul caselor lui Beizadea Costache Ghica, ḑicem: „ vom căta a semăna sĕmênţa cea bună şi o vom culege cu zel şi cu sanctitate *orĭ de unde ne va cădea.*

Aceia care sunt obicnuiţĭ a vedé un

şir şi o *unitate* în ideile şi actele unuĭ om, vor înţellege lesne şi vor justifica, aprobându-ne, tractarea în jurnalul nostru a unor questiĭ de natura acellora ce coprinde titlul ce'l punem în capul articoluluĭ nostru.

Arta în rapport cu amelioraţia socială, şi vor citi póte cu óre-care atenţie şi indulgenţă, celle ce avem a ḑice asupra *lecturilor* DD. Marsillac şi N. Racoviţă, despre care am promis în numĕrul trecut a vorbi cititorilor noştri.

D. Marsillac a vorbit despre proesia lyrică în secolul XIX, şi a trecut repede în vedere analysând şi caracterisând unele din operile D-neĭ de Walmore, Lamartine. Auguste Barbier, Alfred de Musset.

Nu vom vorbi aci decât de Alfred de Musset putând trage din viaţa şi operile luĭ exemple salutariĭ şi o mare lecţie de care vom putea profita toţĭ, spre avantagiul amelioraţii junimi şi prin urmare a societăţiĭ.

Să ni se permiţă a resuma în puçine cuvinte impresiunea ce am încercat când pentru prima óră am vĕḑut pe Alfred de Musset. Era în anul 1856, la Paris.

Sciam că Alfred de Musset avea obiceiul de a merge la un *café* de lîngă theatrul frances numit *café dela Régence.* Intraiŭ pe la treĭ ore dupŏ amiaḑ în acest café şi întrebaiŭ unde era Alfred de Musset. Urméḑă-mĕ, îmĭ ḑise servitorul cafeuluĭ către care mĕ adresasem şi mĕ conduse în fundul săleĭ unde îmĭ arĕtà un individ înaintea uneĭ micĭ mese pe care se afla maĭ multe butiliĭ, şi maĭ multepahare jumĕtate golite de cognac, de absinthă (un fel de rachiurĭ fórte tarĭ) de bere.... Individul ce era înnainte'mĭ şi pe care'l observam cu atenţie, avea în physionomia sa o expresie de stupiditate ce mĕ isbi profund; faţa'ĭ era palidă şi buhăită, pĕrul sĕŭ blond în desordine şi nepeptănat, privirea'ĭ stinsă şi fără animaţie, şi pleopele îĭ cadéŭ greŭ pe ochĭ făcênd ca individul să pară jumĕtate adormit.

Când îşĭ întórse capul ca să mĕ privéscă, physionomia sa luò o expresie ce'mi se o întipări atât de dureros şi atât de profund în minte încât, când maĭ târḑiŭ merseiŭ să visiteḑ în Piemont vallea de Aost, ea mi se presintò din noŭ spirituluĭ în presenţa physionomieĭ acellor nenorocite fiinţe ce în mare numĕr se afla în acéstă valle, în presinţa.... idioţilor valleĭ de Aost.

Acest individ despre care vorbesc era... Alfred de Musset.

Aceia care aŭ vĕḑut pe Alfred de Musset în primi anĭ aĭ junimi salle aŭ vorbit toţĭ cu entusiasm despre intelliginţa ce schînteea din physionomiea sa, despre vivacitatea şi animaţiea priviręĭ, despre fineţa şi adorabilul aspect al feçeĭ salle. Cum ângerul a căḑut aşa de jos? Cum, din sublima regiune unde era chemat să trăéscă, a mers să se rostogoléscă în noroiul care 'ĭ a imbibat, care 'ĭ a pătruns tot corpul ca să ajungă până la inimă şi se intre în fibre astfel încât să facă parte din substanţa lor?

Nu se revolta el în contra stăreĭ de abjecţie în care căḑuse? Nu catà el să scuture dupŏ dênsul noroiul ce 'ĭ întina suffletul şi să se înnalţe în regiunea norilor unde imaginaţiea sa de poet îl invita să se ridice?

O! Cine ar fi putut să se còbóre în inima sa, ar fi vĕḑut lupta durerósă ce partea intelligintă şi divină a natureĭ salle fórte des fără îndoială încerca să susţie în contra părţi degradate şi în abjecţie! Dar aripile îĭ lipsiaŭ ca să se înnalţe, căcĭ elle eraŭ róse de passiunele degrădătóre în care să lăsase să caḑă. Voia, se silea, se lupta ca să se ridice, dar încercările salle eraŭ zadarnice şi zadarnice luptele salle. Simte cine-va într'un mod palpitant acéstă luptă când citesce versurile urmĕtóre pe care Alfred de Musset le-a scris fără îndoială în ur-

ma straduintelor salle pentru a eși din degradarea în care simțea că se află:

Malheur à celui qui lasse la débauche
Planter son premier clou dans la mamelle gauche.
Le coeur de l'homme vierge est un vase profond
Lorsque la première eau qu'on y verse est impure
La mer y passerait sans laver la souillure
Car l'abime est immense et la tache est au fond

Vaĭ! de cel ce lasă desfrânarea să battĕ primul sĕŭ cuiŭ în mamella cea stângă [1]) Inima omuluĭ vergin este un vas adânc și primaria apă ce varsă nescine în el când nu e curată, și marea chiar ar dà penste el, fără să'ĭ spele 'ngălarea; căcĭ abisul este immens și tot nestérsă macul'a (pata) în fundul luĭ rĕmâne.

Se gîndesce cine-va, (într'un alt ordin de ideĭ) la Lady Macbeth care voesce și ea să spelle pata de sînge ce o vede neîncetat pe mâĭnele'ĭ criminale ce aŭ săvârșit un omor și care strigă rĕsbunare și frământă crud, ca să lé pedepséscă, spiritul care a conceput crima și braçiul care a săvârșit'o Pata de sînge nu se șterge și rĕmâne acusatrice și strigătóre.

Ce a lipsit luĭ Alfred de Musset în urma decepțiilor și întristărilor unuĭ prim amor...... trista causă a tristeĭ salle viețe? I a lipsit o *idee seriósă* și înnaltă în care să 'șĭ găséscă un refugiu și căria să'ĭ consacre viața, o idee de care să se agațe ca de o ancoră de scăpare și care cu timpul să fi desteptat într'insul o nobilă ambitie ce 'ĭ ar fi stimulat activitatea și i ar fi adus consolația inimeĭ și serenitatea spirituluĭ.

Infidela'tĭ amantă te-a înșelat și te-a trădat, Alfred de Musset, și tu aĭ devenit sceptic și n'aĭ maĭ voit să credĭ în amor. N'aĭ maĭ voit să credĭ decât în voluptatea simturilor, în sensualismul destrînat al plăcerilor ce procură acelle femeĭ perdute, „a-„celle preotese infame ale nopti ce 'șĭ pre-„umblă spectrele lor turmentate pe ulitele „Parisuluĭ". [2])

Ne dicĭ că trebue să ne îndoim de tot aci pe pământ afară numaĭ de plăcerea simțurilor. Inima póte fi dusă și dată orĭ-cuĭ și orĭ-unde vom voi, numaĭ și numaĭ să simțim plăcerea sensuală [1]).

Indifferința, scepticismul și ironia ce arațĭ pentru ideile ce ómeni sunt obicĭnuițĭ a respecta face rĕŭ:

„Iubesc dice el într'una din operile salle [2]), pe Mahomet ca și pe Christ, iubesc Turchia ca și Francia ca și tutunul...."

În primele salle opere, heroi și heroinele salle nu sunt dominațĭ decât de ideea de a se abima în voluptatea sensuală, de a'șĭ omorî urîtul petrecând orele înnaintate ale nopți înnaintea meselor încărcate de vase și de cupe în care circulă vinul și champania.

Dă însă Alfred de Musset acestor heroi și acestor heroine un spirit așa de plăcut, o grație așa de elegantă încât nu numaĭ că 'ĭ ertam de rătăcirile lor dar încă prindem sympathie pentru dênșiĭ și vițiurile lor, ne plac și ni se presintă supt nisce culorĭ așa de atrăgătóre încât ne simțim îndemnațĭ de a le imita. Iată pericolul primelor opere ale luĭ Alfred de Musset, iată pericolul talentuluĭ sĕŭ.

A! Daca spiritul și grațiea ce el dă heroinelor salle omorîte de destrînare sunt destule ca să ne facă să uităm cynismu lor, vaĭ țerri nóstre căcĭ una din theoriile celle maĭ funeste uneĭ societățĭ este aceea care acordând capriçiuluĭ, ironieĭ și plăceri tóte scusele ș tóte immunitățile permite unuĭ om de a face tot.

Maĭ târdiŭ însă când Alfred de Musset audi vocea severă care 'l chema la meditația seriósă a con iițieĭ humane, Musset dete seculuĭ sĕŭ spectacolul unuĭ om în acelașĭ timp sceptic și pios, ironic și emoționat care îșĭ preumblă privirea de la cer la pământ fără să pótă nicĭ să iubéscă, nicĭ să

[1]) Locul unde se află inima, lasă desfrânarea să se cobóre în inimă
[2]) Lettre à Lamartine, Poesies nouveles, Alfred de Musset.

[1]) L'amour [a]) est le grand point, qu'importe la maitresse
Qu'importe le flacon pourvu qu'on ait l'ivresse.
[a]) Citesce le plaisir sensuel.
[2]) La coupe et les lèvres.

părăséscă plăcerea sensuală. Acésta fu una din pedepsele salle. În braçele acestuĭ straniu turment, el puse şi amestecă în tóte versurile salle aceste duoe sentimente oppuse şi întreprinse să descrie contradictia miserabilă care agita spiritul sêŭ. În *Rolla* acéstă opositie este descrisă într'un mod palpitant. Cu tóte astea în callea în care îl chema vocea mysteriósă el face fie care ḑi un pas şi când citesce cine-va admirabila sa poesie întitulată l'Espoir *en Dieu, Speranța în D-ḑeŭ* simte că în celle din urmă victoria nu a rĕmas simturilor şi că spirtualismu a învins. Poet al plăceri la început, poet apoĭ al indointeĭ şi al descurageri, el devine in celle din urmă poet al speranțeĭ, şi al credințeĭ in D-ḑeŭ, adicô in virtute, in datoria, in demnitatea vieteĭ, in adevĕrata fericire cu un cuvênt!

În numĕrul viitor vom vorbi despre lectura D-luĭ Racoviță asupra musiceĭ şi vom căta a stabili influenta musiceĭ şi a arteĭ in general asupra *Amelioratieĭ Sociale.*

E.

CULTURA CEREALELOR.

ART. III

Să vorbim despre schimbarea grâuluĭ in pâine prin măcinare, trământare şi cócere.

Pentru popoli moderni grâul este pâinea şi pâinea este singurul şi primul aliment al populațiunilor, nutrimentul săracululuĭ şi al bogatuluĭ.

Obiceiul pâineĭ nu este invenție modernă, ci ni s'a transmis de la ceĭ vechĭ şi arta pâinărieĭ a mers perfecționându-se până in ḑillele nóstre. Grâul maĭ înainte d'a fi măcinat are trebuință de maĭ multe preparațiunĭ de spălare, vînturare etc; măcinatul a mers iarăşĭ perfecționându-se gradat şi astăḑi se scie câtă făină ese din atâtea oca de grâŭ, şi câte pâinĭ din atâtea oca de făină. Obiceiul aluatuluĭ era general la romanĭ, câte odată făcut cu meiŭ, cu must de strugurĭ cu pastă păstrată d'a duoa ḑi, şi se scie că cel maĭ bun aluat care făcea pâinea cea maĭ uşure era drojdia de bere.

Cualitatea pâineĭ depinde de modul frământări şi al cóceri, s'a observat că, cu cât pasta e maĭ bine frământată şi maĭ bine cóptă, cu atât pâinea are un gust maĭ bun.

Toțĭ sciŭ că pâinea cóptă bine şi mestecată bine în gură are un gust dulce, ca zaharu.

Să dăm, aci câte-va noțiunĭ generale despre acțiunea chimică a saliwuluĭ (spuma din gură) asupra alimentelor amylacióse (ce coprind scrobéla) d'a le transforma în zahar.

Toțĭ sciŭ că aluatul de pâine se acresce, că o picătură de zémă de lămîe căḑută în lapte 'l descompune, că mustul ferbe etc, astea se numesc lucrărĭ chimice, Chimia fiind sciinta cari se ocupĕ cu schimbarea şi transformarea corpurilor şi cu lucrarea lor unele asupra altora.

Pâinea dar mestecată bine şi muiată de saliv se preface în zahar d'aceea este dulce şi cu cât va fi maĭ bine mestecată şi maĭ mult tinută în gură, cu atât simtim maĭ bine gustul eĭ dulce.

Zaharul şi scrobială aŭ aceiaşĭ compositia chimică, dar părticelele din care se compun, adicô dupô cum se ḑice moleculele lor sunt arangiate differit—assemenea corpurĭ se numesc in limba sciintifică *isomere.* Scrobéla şi zaharul sunt dar duoĕ corpurĭ isomere, fiind că aŭ aceiaşĭ composi-

tie chimică dar se deosebesc prin arrangamentul moleculelor lor.

Deosebit de materie amylociósă, făina de grâû maĭ coprinde şi o altă materie azotósă (care contine azot, un element nutritivŭ) numită *gluten* [1]) cu cât făina va avea maĭ mult gluten cu atât este maĭ nutristivă; orezul şi meiul coprind prea puçin gluten saŭ maĭ micĭ de cum de aceea sunt maĭ pucin nutritive.

Acella care studie treptata desvoltarea consciinţelor umane, al căror scop este d'a apropia pe ómenĭ uni d'alţĭ, vede cum prin progresul luminilor a ajjuns omul a trage din productele naturale resultate necunoscute cellor vechĭ. Aşa spre es. eĭ nu sciaŭ câtă făină trebuie pentru runtimentul unuĭ om pe an, ceea ce astădĭ se calculă cu cea maĭ mare inlesnire.

Astă questie este cea maĭ importantă in economia socială pentru nutrimentul unuĭ popol şi merită cea maĭ mare attenţie, căcĭ este o questie d'un interes naţional, pe cace economistiĭ nu trebuiĕ să piardă din vedere. Totĭ scim cum se scumpesce pâinea când recoltele sunt urâte.

Experienţa demonstră că există o solidaritate între mişcarea populatiunilor şi abundanţa saŭ lipsa recoltelor. Statistica ne arată că numĕrul soldaţilor recrutatĭ, variadă dupo fertilitatea anuluĭ. Aşa spre es. în aniĭ de secetă. nasc maĭ puçinĭ copiĭ de cât în aniĭ de abundanţă. Există dar un rapport constant între numĕrul locuitorilor, frumuseţea, forţa lor şi gradul de fertilitate al pămêntuluĭ. Calculile statisticeĭ ne arată că în aniĭ de abundanţă, daŭ dela 3—6 maĭ mult la sută, iar aniĭ dă lipsă 17 la sută maĭ puçin. Căsătoriile şi crescerea populatiunilor urmédă aceiaşĭ lege.

Doctorul Milier care s'a ocupat cu questia acésta, a constatat dupó nisce calcule făcute în timp de 160 anĭ că numĕrul maladilor şi al mortilor se măresce saŭ descresce cu abundanţa saŭ cu lipsa. Aste fapte aŭ un interes însemnător în economia socială. Şi probă cât de mult să nu ne încredem în economişti din şcóla luĭ Malthus care cred în crescerea nemărginită a populatiunilor şi dic că va veni o di când globul va fi acoperit de locuitorĭ şi numĕrul lor va fi peste tot aşa de mare în cât vor muri de fóme: d'acolo aŭ eşit ideea d'a împedeca căsătoriile în classele de jos şi alte doctrine barbare şi immorale.

Nu trebue să perdem din vedere că natura organică formédă un lanţŭ continuŭ presentând în tóte părtile un equilibru perfect: Intelligenţa umană nu póte să se tragă de subt astă lege generală şi viata sa este strâns legată cu a altor organisme *care nasc şi mor împrejurul luĭ.*

D. Din celle ce preced resultă că progresul se face încet chiar între populatiunile celle maĭ civilisate; căcĭ vedem procedările de semnăturĭ cu care se servă în Italia şi 'n Spania, existaŭ în China de 18 secolĭ.

Ignoranta a fost causa relelor de care a sufferit agricultura; a trebuit şi trebue încă a respândi în classa agricolă luminĭ sănătóse şi salutariĭ care să stingă puçin câte puçin prejudiciile, şi ca aste cunoscinte fondate pe progresul sciinteĭ să fie înainte de tóte practice şi experimentale; a stabili în mijlocul populatiunilor remase în dărăt, modele seriósc de ferme, nu d'acellea ce costă maĭ mult de cât nu produc, ci stabilimente de practică iar nu de theoriĭ şi de vorbe; a încuragia bunele methode prin recompense; a onora agricultura sorginte (isvor) de prosperitate şi de independinţă. Dar maĭ înainte de tóte trebue să ne ţinem de ceea ce ne arată experienta practică, lăssând la o parte theoriile maĭ mult saŭ maĭ puçin greşite alle

1) Glutenul este o materiee lastică, ce seamĕnă cu teţeiĭ saŭ cu fideaoa, şi se póte scóte din făină prin spălare.

economiştilor, şi la noĭ maĭ cu sémă este de o importantă necessitate, ca guvernul, luând în mână causa agricultureĭ s'o privéscă ca basa prosperitățeĭ naționale. Şi toțĭ trebue să ne pătrundem de acéstă veritate că: puterea uneĭ natie şi securitatea guvernelor, consistă a face să mérgă în parallel fericirea materială a poporuluĭ cu desvoltarea luminilor.

A·

OTRAVIREA

de Doctorul I. Felix Professor la Şcóla de Medicină.

„Otrăvirea este omorul uneĭ persóne „prin întrebuințare de substanțe care pot „causa mórte, maĭ curând saŭ maĭ târ- „diŭ, orĭ şi în ce mod ar fi fost întrebuințate saŭ date acelle substanțe."
Codice penale Art. 231.

Statistica voieşce a constata că casurile de omor prin intoxicație (otrăvire) se înmulțescŭ din an în an în tótă lumea civilisată, maĭ ales în Francia differite scrierĭ aŭ speriat societatea şi 'i au însuflat o frică nespusă de assasinurĭ prin otravă. Şi celle din urmă lucrărĭ statistice ale Direcțiĭ generale a serviciuluĭ sanitar din România, arată şi pentru țérra nóstră un numĕr considerabil de casurĭ de mórte violentă prin substanțe toxice.

Să ne fie permis a linisci spiritele irritate prin țifrele enorme ale statisticelor şi a emitte părerea, că crimele escutate prin otravă nu s'aŭ înmulțit, ci că modul constatăriĭ lor a dobîndit o siguranță maĭ mare, şi că publicul a devenit maĭ atentiv, în cât astădĭ numaĭ o mică parte a intoxicațiunelor remâne ascunsă.

Unele guverne aŭ şi luat disposițiĭ, că cunoscințele elementare asupra otrăvilor să se împrăştie între massele populațiuneĭ prin învățământul primar, vedem însă şi tendințe oppuse, şi chiar unul dintre representanțiĭ de căpetenie aĭ Medicineĭ legale şi aĭ Polițiĭ sanitare din Germania (L. Pappenheim) a avut curagiul să declare, că respândirea cunoscințeĭ otrăvilor prin classele inferióre ale societățiĭ este periculósă, din causă că ea va arăta crimelor „o pórtă nouă necunoscută." Respingem acelle temerĭ, care nu sunt basate nicĭ pe esperiență, nicĭ pe logica faptelor analoge, şi credem că influența salutarie produsă prin respândirea sciințelor naturale privesce tóte ramurile lor, şi că Toxicologia merită maĭ mult de cât orĭ ce altă materie, o espunere ințeligibile pentru un public maĭ mare.

Interesele de Justiție nu se pot separa de acelle alle sciințeĭ. Justiția va cere tot-de-una ajutorul esperților pentru constatarea de otrăvirĭ şi nu se va putea scuti nicĭ o dată de concursul lor; cu tóte acestea însă dorim că Procuroriĭ şi Judecătoriĭ să aibă ideĭ maĭ lămurite asupra otrăvirilor de cât majoritatea publiculuĭ, şi să scie ce pot ascepta de la sciința esactă şi ce pot cere eĭ de la expert.

O definițiă esactă a otrăvirilor nu esistă. Şi definiția D-luĭ Orfila: „Otrava „se numesce orĭ ce substanță, care luată „pe din năuntru orĭ aplicată pe din afară pe corpul ómenilor şi animalelor strică sănĕtatea şi amerință viața prin natura eĭ propriă" (L. Orfila Laçons de Toxicologie Paris 1858) care până alaltăerĭ era considerată ca cea maĭ classică, s'a dovedit ca insufficiente. (ne'ndestulătóre)

Proprietățile vătĕmătóre ale substanțelor otrăvitóre nu sunt absolute, effectul nu depinde numaĭ dela natura acellor substanțe, ci de maĭ multe condițiĭ secundare, precum de la dosa, de la modul întrebuințăriĭ, de la receptibilitatea individuluĭ etc. Sunt ómenĭ (maĭ ales în Styria) care s'aŭ obi-

cinuit a mânca cătăţimĭ micĭ de Arsenic (şoricióică), şi care prin mărirea graduată a doseĭ aŭ ajuns la o virtuositate osebită, încât eĭ înghite cantităţĭ marĭ de acid arsenicos fără nicĭ o vătêmare, de vreme ce alţiĭ nedeprinşĭ cu acea substanţă mor din cătăţimĭ cu mult maĭ micĭ. Cloroformul este un anestetic puternic de care ne servim la operaţiunĭ marĭ, spre a provoca o nesimţire momentană; majoritatea bolnavilor suppórte bine întrebuinţarea luĭ, sunt însă individe care móre din respirarea uneĭ cătăţime mice de Cloroform din causa necunoscută până acuma. Admiţênd o receptibilitate osebită acellor individe pentru Cloroform confirmăm că el are o putere toxică numaĭ relativă, orĭ că Cloroformul într'o dosă óre-care adórme pe uniĭ şi omórâ pe alţiĭ.

Assemenea nu există o definiţiă mulţimitóre a otrăviriĭ. Definiţia cea maĭ nouă aceea a D-luĭ Tardieu. „Otrăvirea este o bólă „accidentale, care resultă din acţiunea specia„le ce unele substanţe deletere de origine mi„nerale orĭ organică eserséḑă asupra orga„nismuluĭ.“ (Étude médico-légale sur l'empoisonnement par A. Tardieu Paris 1864) nu este lămurită din punctul de vedere al Medicineĭ legale. Şi contagiul este o substanţă deleteră de origină organică, care exercitéḑă asupra organismuluĭ o acţiune specială şi provócă o bólă specială. Dela un individ bolnav de vărsat (vareóla) emană nisce substanţe organice orĭ organisate, care transportându-se la un alt individ sănătos, comunică şi celluĭ din urmă bóla vărsatuluĭ. Din punctul de vedere clinic cată dar să considerăm şi contagiul vărsatuluĭ ca otravă, ca o substanţă streină, care în contact cu corpul strică sănătatea şi amerinţă viaţa. Din punctul de vedere însă al Medicineĭ legale vom esclude din categoria substanţelor toxice tóte contagióse, orĭ ce este identic, tóte materiĭ care se înmulţesc prin acţiunea lor, căcĭ contagiul vărsatuluĭ producînd iar vărsat se înmulţesce, şi individul lovit de bóla contagiósă devine un isvor noŭ al contagiuneĭ. Din punctul de vedere al Medicineĭ clinice vorbim de intoxicaţia alcolică cronică, şi privim ca otrăvit pe acella care prin abusul îndelungat al băuturilor spirtóse a dobândit o patimă specială. Medicina legală nu trage studiul Alcoolismuluĭ în domenul eĭ, şi nu privesce Alcoolul ca otravă, din causă că el vatămă sănătatea numaĭ prin abus, iar nu prin întrebuinţare în dosa moderată.

Din punctul de vedere al Medicineĭ legale otrăvirea este o causă a morţiĭ violente, care numaĭ prin instrumentul se deosibesce de celle-l-alte atentate în contra vieţiĭ. Medicina legală dar nu póte să studieḑe otrava alt-fel de cât dupŏ acţia ce ea a produs, întocmaĭ precum ea studiaḑă relaţia între rană şi între arma care a produs'o. Punctul de căpetenie este faptul al otrăvireĭ, şi nu calităţile otrăvi care nu sunt absolute.

Deosebim acţiunea locală a otrăvilor de cea generală. Cea locală cată să se caute în organele care aŭ fost atinse direct de substanţele toxice, maĭ ales în canalul degestiv. Acţia generală orĭ constituţionale cată să o căutăm în tóte organele, unde otrava absorbită a fost transportată prin circulaţia sângeluĭ.

Maĭ multe otrăvĭ nu alteréḑă canalul prin care ele intră în organism şi nu provócă nicĭ o acţie locală. Gaḑul hydrosulfuric, Oxydul de Carbon, Vaporĭ de Acid cyanhydric şi alte gaze deletere producând intoxicaţiĭ constituţionale, nu lasă nicĭ o urmă la locul unde ele aŭ intrat în corp, de vreme ce Nitratul de Argint (piatra iaduluĭ), Acidul sulfuric şi alte acide concentrate produc alteraţiĭ însemnate chiar la locul unde aŭ fost aplicate.

Acţia locală a otrăvilor depinde totde-una dela calităţile lor chemice, precum, spre esemplu la Acidul sulfuric, care absorbind cu mare violenţă apa ţesăturilor corpuluĭ, le usucă şi le omóră; la Nitratul de Argint, care în contact cu substanţa organică se descompune pe sine însu'şĭ şi acea substanţă, formând Chlorit de Argint şi Albuminat de Argint; la Alcali concentrat, care descompune Albuminul din ţesăturile organice prin legarea atomelor de pucĭósă coprinse într'însul; la Bichlorat de Mercuriu (sublimat corrosiv) care unindu-se cu Albuminul formédă un corp noŭ-Albuminat de Mercuriu. — Acţia Cantaridelor, a Oleuluĭ de muştar şi de Croton asupra pieleĭ nu o privim ca acţia locală, ci ca o consequenţă a pătrunderi acellor substanţe până la nervi aĭ vaselor capillare ale pieleĭ, care după contactul cu acelle materiĭ provócă în pielea inflamaţiuniĭ de differite grade.

Acţia generală ori constituţionale a otrăvilor este o consequenţă a întrărilor în sănge, care prin circulaţia sa le transpórtĕ la organe depărtate de la locul întrări. Acţia constituţionale nu se póte manifesta imediat dupô aplicaţia otrăvi, ci trebue un timp óre-care, pînâ când substanţele absorbite prin vine orĭ prin plămânĭ pot ajunge la inimă de unde apoĭ ele se imprĕştiĕ în tot corpul.

Differite otrăvĭ exercită o acţiă specifică asupra differitelor organe, fără ca să attingă celle-l'alte organe. Timpul de la momentul aplicări a substanţeĭ toxice pînă la prima manifestare a syntomelor specifice variédă dupĕ nenumĕrate împrejurărĭ, care potŭ întîrḑia contactul acellor substanţe cu organul respectiv. Aşa spre esemplu Morphina provócă nesimţire numaĭ dupĕ contactul cu fibrele sensitive ale nervelor, şi nu alterédă celle-l'alte ţesăturĭ

Acţia generalĕ trebue să o căutămŭ maĭ ales în sînge, apoĭ în tóte organele unde săngele zăbăvesce maĭ mult timp, orĭ într'o cătăţime maĭ mare (în ficat) şi în rinichiĭ care sunt maĭ cu osebire însărcinaţĭ cu eliminarea (depărtarea) otrăvi din organism.

Acţia generalĕ nu se mărginesce nicĭ în simpla depunere a otrăvi la differite locurĭ, nicĭ în producerea de composiţiĭ şi descomposiţiĭ chimice, ci ea se manifestă şi prin prefacerĭ anatomice (prin schimbarea formelor normale). Cercetările microscopice scrupulóse în urma intoxicaţiilor au dovedit alteraţia anatomică a globulelor săngeluĭ, a canaliculelor nervóse, a fibrelor musculare, a cellulelor din differite ţesăturĭ ale corpuluĭ. Chiar în casurĭ când reagenţiĭ chimicĭ n'au arătat în organele respective presenţa substanţelor toxice, DD. A. Olivier şi G. Bergeron au constatat cu microscopul lesiunĭ anatomice produse prin otrăvire.

Acţia otrăvilor se modifică prin maĭ multe împrejurărĭ.

Effectul depinde 'nainte de tóte de cătăţimea otrăvi introduse în organism. Esperimentele făcute cu epurĭ albĭ (C.Ph. Falck în Marburg) au arătat că câte un gram de Arsenic omóre în 1 $^1/_2$ până la 5 ore, că $^1/_2$ gram produce mórtea dupŏ 7 până la 14 ore, şi că $^1/_{10}$ gramu de arsenic dat unuĭ epure alb nu produce decât o bólă trecătóre.

(va urma).

Redacţia jurnaluluĭ se aflĕ în strada Seraphim ce 'ĭ ḑice şi a pensionatuluĭ No. 10. Biuroul este deschis de la 11 ore până la 2, şi de la 4 până la 7.

Typographia Stephan Rassidescu, Strada Némţéscă, Hôtelul Germany, No. 2.